

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 20.04.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в закрито заседание на 20.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

като разгледа дело номер **358** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 30, ал. 1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.

Образувано е по жалбата на Н. М. Б. против заповед № СОА21-РД40-153/18.11.2021 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗОБС се отчуждава поземлен имот с идентификатор 68134.619.1245 (незастроен), с площ 366 кв.м. по КККР, одобрени със заповед №РД-18-4/09.03.2016 г. на изпълнителния директор на АГКК във връзка с реализацията на обект: „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния- [улица]- [улица]-Централна градска част-ж.к. „О. купел“, трети етап.от км. 1+280.00 до км. 4+34.00 с три метростанции по [улица]с прилежащи територии в участъка между МС-5 III и МС-2 III, район „П.“, [населено място], съгласно одобрен с решение № 833 по протокол № 73/18.12.2014 г. на СОС специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен“ и изменение на специализиран ПУП-И. за обект „Трети метродиаметър“, одобрен с решение № 296 по протокол №17/09.07.2020 г. на СОС, предвиждащ изграждане на обект - публична общинска собственост.

На 06.04.2022 г. по делото е депозирана молба от ответника с приложени към нея писмени доказателства и искане за допускане на предварително изпълнение на оспорения административен акт на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОБС. Искането е обосновано с обществената значимост на обекта „Разширение на метрото в [населено място], Трета метролиния- [улица]- [улица]-Централна градска част-ж.к. „О. купел“, чиято реализация е от съществено стратегическо значение за развитието на транспортната инфраструктура и е от значителен обществен интерес.

Препис от молбата е връчена на пълномощника на оспорващия в проведеното на 13.04.2022 г. публично съдебно заседание.

На 18.04.2022 г. по делото е депозирано становище от пълномощника оспорващия, в

която възразява срещу искането, по съображения, че предварителното изпълнение би могло да причини на оспорващия значителна или труднопоправима вреда. Прави искане за определяне на допълнителна гаранция при условията на чл. 391, ал. 3 от ГПК.

По силата на чл. 167 ал. 1 от АПК „при всяко положение на делото по искане на страна съдът може да допусне предварително изпълнение на административния акт при условията, при които то може да бъде допуснато от административния орган“. Целта на производството по чл. 167 от АПК е да осигури привременна защита на особено важен интерес на страна в административния процес (широк смисъл на понятието), който може да бъде накърнен от късното изпълнение на административен акт, който не е станал окончателен или за който законодателят или административния орган (по реда на чл. 60 от АПК) не са постановили предварително изпълнение.

В конкретния случай молбата с искане за допускане на предварително изпълнение е допустима, подадена от активно легитимирано лице, което в качеството си на издател на оспорената заповед, е и страна в процеса съгласно чл. 15, ал. 1 от АПК, при наличие на правен интерес и по отношение на невлязъл в сила административен акт (по арг. от чл. 268, т. 1 от АПК).

Предпоставки за допускане на предварително изпълнение на акта за отчуждаване, съобразно нормата на чл. 30, ал. 1 от ЗОС са следните: общината да е превела определеното в акта за отчуждаване обезщетение, да е представена определена от съда гаранция при условията на чл. 391, ал. 3 от Гражданския процесуален кодекс и наличието на положителна преценка относно необходимостта от защитата на особено важни държавни, общински или обществени интереси.

В този смисъл, основният критерий за предварително изпълнение е по същество идентичен с предвидените в общата разпоредба на чл. 60, ал. 1 от АПК, чийто частен случай представлява хипотезата на чл. 30, ал. 1 от ЗОС. Възлагането на компетентността по допускането на предварително изпълнение върху съда е израз на правилото по чл. 167, ал. 1 от АПК и следва от факта на вече упражненото право на съдебно оспорване, с което правомощието на административния орган с посоченото съдържание е изчерпано.

В случая предпоставките, обуславящи необходимостта от допускането на предварително изпълнение на административния акт са налице. Обектът, по повод на чието изграждане е наредено отчуждаването на имота, попада между обектите от първостепенно значение по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗОС. Общественият интерес от реализацията му е свързан с подобряването и повишаването на качеството на транспортните услуги на територията на [населено място]. Споделими в тази насока са изложените в молбата на кмета на общината конкретни позитивни измерения на изграждането на трета метролиния в контекста на стратегическото развитие на столицата, в частност – на градската транспортна инфраструктура. Значимостта на проекта е поради това противопоставима на частния интерес на субектите на правото на собственост върху отчуждения имот, а своевременното му осъществяване, предвид на дължимата причинна връзка между защитата на интереса и момента на изпълнение, би осуетило накърняването на охранявания с предварителното изпълнение обществен интерес.

Изпълнението на заповедта преди приключването на съдебното производство по проверка на законосъобразността ѝ не би причинило на оспорващия вреди от категорията на значителните и трудно поправимите. При евентуален успешен изход

на оспорването заповедта, оспорена само в частта на определеното обезщетение, би подлежала на изменение чрез увеличаване на размера на дължимото за отчуждаването на имота обезщетение. Това е максималният благоприятен ефект от заявената съдебна защита, който би могъл да бъде постигнат. Предварителното изпълнение на процесната заповед не може да причини вреда на оспорващия, защото отчуждаването е предвидено във влязъл в сила ПУП и евентуални вреди от това произтичат от ПУП, а не от заповедта за отчуждаване. Установяването с крайния съдебен акт на по-голям размер на паричното задължение на общината пък би удовлетворило претенцията на оспорващия за равностойно обезщетение и би компенсирало вредите, породени от факта на отчуждаването.

Не са налице и отрицателните предпоставки, при които предварителното изпълнение е недопустимо. Не се отчуждава единственото жилище, както и няма данни одобреният с решение № 833 по протокол № 73/18.12.2014 г. на СОС специализиран ПУП за изграждане на метрополитен с метростанции за обект „Трети метродиаметър на Софийски метрополитен“ и одобреното с решение № 296 по протокол №17/09.07.2020 г. на СОС изменение на специализиран ПУП-И. за обект „Трети метродиаметър“ към настоящия момент да са оспорени пред съд и да не са влезли в законна сила по арг. от чл. 132, ал. 1, т. 2 от ЗУТ.

В заключение настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи наличието и на финансово измеримите предпоставки за прилагане на нормата на чл. 30, ал. 1 от ЗОС. Видно от разпоредителната част на оспорената заповед определения размер на паричното обезщетение е депозиран по сметка на Столична община на основание чл. 29, ал. 2 от ЗОС.

Съгласно общото правило на чл. 166, ал. 1 от АПК „оспорването спира изпълнението на административния акт“. В случая, доколкото отлагането на началния момент на стартиране на изграждането на инфраструктурен транспортен обект би засегнало интересите на неограничен брой граждани и би осуетило своевременното постигане на неговата цел, суспензивното действие на жалбата по чл. 166, ал. 1 от АПК може да бъде преодоляно с допускането на предварително изпълнение на обжалваната заповед. За да се даде привременен превес на обществения и публичен интерес, трябва да са изпълнени в кумулативност предпоставките на чл. 30, ал. 1 от ЗОБС, което в случая е постигнато и при внасяне на определената гаранция, съдът следва да се произнесе със съдебен акт в искания от ответната страна смисъл. Евентуалната вреда, която ще се причини на оспорващия от предварителното изпълнение на акта не е трудно поправима, същата се компенсира от сумата по паричната гаранция, чиито размер и внасяне ще бъдат разпоредени с настоящото определение. Същата ще послужи и за обезпечение при изплащане на увеличения размер на дължимото им обезщетение.

Съгласно чл. 391, ал. 3 ГПК размерът на гаранцията се определя от размера на преките и непосредствени вреди, които ответникът (в случая лицата, от които се отчуждава имота) ще претърпи, ако обезпечението е неоснователно. Предназначеното на гаранцията в хипотезата на чл. 30, ал. 4 от ЗОС е обезпечаване на изплащането на увеличения от съда размер на обезщетението по акта за отчуждаване, както и на обезщетенията по ал. 2 и ал. 3 от ЗОС. Видно от приложените по делото доказателства отчуждавания имот с идентификатор 68134.619.1245 е незастроен с площ от 366 кв.м. Определеният размер на обезщетението с оспорената заповед е 11 556.50 лв. С оглед на това и предвид предназначението на гаранцията настоящият съдебен състав

намира, че същата следва да бъде определена в размер на 12 000 лв.
С оглед на изложеното и на основание чл. 30, ал. 1 от ЗОС, Административен съд
София-град, II отделение, 56-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА предварително изпълнение на заповед № СОА21-РД40-153/18.11.2021 г.
на кмета на Столична община.

ОПРЕДЕЛЯ на основание чл. 30, ал. 4 във връзка с ал. 1 от ЗОБС гаранция в размер на
12 000 (дванадесет хиляди) лева.

Определението е окончателно.

ПРЕПИС ОТ ОПРЕДЕЛЕНИЕТО да се връчи на страните по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: